

Sag C-70/94

Fritz Werner Industrie-Ausrüstungen GmbH mod Forbundsrepublikken Tyskland

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main)

»Fælles handelspolitik — udførsel af varer med dobbelt anvendelse«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat F.G. Jacobs fremsat den 18. maj 1995	3191
Domstolens dom af 17. oktober 1995	3218

Sammendrag af dom

1. *Fælles handelspolitik — anvendelsesområde — begrænsning af udførslen til tredjelande af varer, der kan anvendes til militære formål — omfattet — Fællesskabets enekompetence (EF-traktaten, art. 113)*
2. *Fælles handelspolitik — fælles udførselsordning — forordning nr. 2603/69 — anvendelsesområde — foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative restriktioner — krav om udførselstilladelse for varer, der kan anvendes til militære formål — omfattet — berettigelse — offentlig sikkerhed (Rådets forordning nr. 2603/69, art. 1 og 11)*

1. Traktatens artikel 113 skal fortolkes således, at en foranstaltning, der begrænser eksporten til tredjelande af visse produkter, der kan anvendes til militære formål, henhører under artiklens anvendelsesområde, og således, at Fællesskabet har enekompetence på området under udelukkelse af medlemsstaternes kompetence, medmindre der foreligger særlig bemyndigelse fra Fællesskabet.
2. Ved forordning nr. 2603/69 fastlægges der inden for rammerne af den fælles handelspolitik en fælles udførselsordning, hvorved der i forordningens artikel 1 fastslås et princip om fri udførsel, mens artikel 11 bestemmer, at forordningen ikke er til hinder for, at medlemsstaterne indfører eller anvender kvantitative restriktioner med hensyn til udførsel, bl.a. når disse er begrundet i hensynet til den offentlige sikkerhed. Denne undtagelse skal forstås således, at den også omfatter foranstaltninger med tilsvarende virkning, og således, at den vedrører såvel den indre som ydre sikkerhed.

Således bør begrebet fælles handelspolitik i henhold til artikel 113 ikke fortolkes snævert, da dette kunne skabe problemer i samhandelen mellem medlemsstaterne på grund af de forskelle, der i kraft af en stram udformning af denne politik da ville bestå på visse områder af handelen med tredjelandene. En medlemsstat kan ikke begrænse rækkevidden heraf ved frit ud fra hensynet til sin egen udenrigs- eller sikkerhedspolitik at bestemme, om en foranstaltning henhører under den nævnte artikel.

Derfor er fællesskabsretten ikke til hinder for nationale bestemmelser for udenrigshandelen, hvorefter udførsel af et produkt, der kan anvendes til militære formål, forudsætter en tilladelse ud fra den antagelse, at dette er påkrævet for at undgå risikoen for en alvorlig forstyrrelse af forbindelserne til udlandet, som kunne påvirke den offentlige sikkerhed i en medlemsstat i ovennævnte artikel 11's forstand.